

عنوان مقاله:

واکاوی عنصر فضا در داستان کوتاه وداع از جلال آل احمد

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان و ادبیات ملل (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حسین رهاد - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه نیشابور

سیدعلی سراج - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه نیشابور

خلاصه مقاله:

داستان یکی از انواع ادبی جدید است که به دلیل ابتدا بر حقیقت ماندی و توجه به دگرگونیها و ترسیم حقایق، نگرش نویسنده را در بردارد؛ از سوی دیگر، ظرفیت ساختاری پیچیده در رمان به حدی است که بیش از هر قالب و انواع دیگر ادبی، میتواند محاکات کند و در واقع مسائل و واقعتهای جامعه را بازآفرینی و بازسازی کند. ظرفیت ادبی در رمان، به رغم آنکه باید در فضا سازی، پردازش دیالوگها، اصل تناسب و اقتضای شخصیتها، کاملا رعایت شود، و به دلیل این التزام، حتی گاه از زبان عوام و محاوره سخن بگوید، در مجموع نثری فاخر و سبکی عالی است. از میان گونه های مختلف نثر داستانی، ضرورت توجه به طرح داستان، فضا سازی و اعمال شخصیتها در داستان کوتاه به دلیل حجم کم، بیشتر و برجسته تر است. در پژوهش حاضر با روش تحلیل محتوای کیفی به واکاوی و تحلیل فضا سازی در داستان کوتاه «وداع» جلال آل احمد از مجموعه داستان «سه تار» (چاپ ۱۳۲۷) پرداخته میشود. کوشش میشود اهمیت عنصر فضا در این داستان تحلیل شود و به این پرسش پاسخ داده شود که نویسنده چگونه فضا سازی را در داستان انجام داده است. یافته های پژوهش حاکی از آن است که فضا در این داستان کوتاه منتقل کننده معناهای بسیاری است که شاید در نگاه اول به نظر نرسد.

کلمات کلیدی:

وداع، جلال آل احمد، فضا، فضا سازی، عناصر داستان، سه تار.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2086047>

